جمهوری اسلامی ایران
کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
کتاب جُنگ بیاض
مؤلف
مترجم
شمارهٔ قفسه ۱۵۰۹۲
شماره ثبت کتاب ۹۰۶۰۸

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که عالمیانرا فسحت گلزار نجات و متاع اکسیر [illegible]

همایه محبت و بخششی که [illegible] ارادت اکابر الامراء العظام والخوانین [illegible]

[illegible] عمدة الخوانین [illegible] الدوله [illegible] ضمیر [illegible]

که [illegible] اخلاص [illegible] ارادت [illegible]

[illegible] اخلاص و ارادت [illegible]

[illegible] السلطانی [illegible] العظام [illegible]

[illegible]

[illegible] ارادت [illegible]

[illegible] خلافت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گرده و در [illegible] که [illegible]

[illegible] عالی جاه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الخوانین [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ارادت [illegible] امید واری [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در [illegible] که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٩

[illegible]

[illegible]

٢٠

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در میدان جنگ [illegible]

میدان [illegible] کرده [illegible]

از قوت [illegible] توفیق پروردگاری [illegible]

[illegible] طاقت [illegible] منهدم [illegible] جمعیت [illegible]

[illegible] واحد خان

[illegible] روسا و سرکردگان مقتول [illegible]

[illegible] فیروز الدین میرزا [illegible]

[illegible] هرات [illegible]

[illegible] کرده [illegible]

حضرت [illegible] ولایت [illegible]

[illegible]

[illegible] فیروز الدین میرزا

[illegible] هرات [illegible] علائم [illegible]

[illegible] امان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فیروز الدین میرزا [illegible]

[illegible] عالم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۲۹

دیدم که ... از اول ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

هرات ... [illegible]

... [illegible]

۳۰

... [illegible]

کردن نقدی احوال که ای حرفه ای احکام لاجاری مرسیم دنیا داری را از دل بیش که

شفقت فرمای کرد ... و درین همت ... تازه که ... خواهد بود

تو دلیری ... ستم ... کوش ... بینم ... چون جانی

احوال امیران خیال ... امدن خویش در ... خاطر ملاقات ان امکان گران

دیدم لهذا باری سنگ کاری را در پیش روی رها هوس پس کشیدم

... [illegible]

از زبان کاتاه والسلام

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۴۳

[illegible]

۴۴

[illegible]

الم [illegible] عشق [illegible] دل [illegible]

[illegible] فراق [illegible]

[illegible] خلاصه [illegible]

[illegible] آتش عشق [illegible]

[illegible]

[illegible] عالم [illegible] دل [illegible]

و [illegible] لازم [illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible]

حرارت الم عشق [illegible] آتش محبت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اگر [illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از چهره [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] انجام [illegible] جام [illegible]

[illegible] دولت [illegible] معمور از

[illegible]

[illegible] کمال

[illegible]

[illegible]

[illegible] احوال [illegible]

[illegible] جلال [illegible] احوال [illegible]

[illegible]

[illegible] انواع [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حلال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دلیم چنان موهوم وار در فرقت مخدومی که اگر کلک بصفت هجران
منصف شود بیت سواد احوال زبان قلمش ناله های شود اگر دود ازل
همدم ماه بود بیرون شد از حال دگر آن جمال همی پس در روش
مدت مفارقت از مدت الایام مهاجرت سال وقت گوئیم که
السوء تحفه و ایالت یارای تقریر ندارد شد هجران تاریخ تحفه آیات
چمن [illegible] ناله های کلک [illegible] تمام جستان عندلیب سؤال
در مراسم وفاداری و مراتب اخلاص شعاری شکوه لهذا ادا وقت
روانه نمت [illegible] کلمه مبادرت و کاشف جناب عارت
همواره بار مفارقت دارد [illegible]
می گردد بشتبه [illegible] تکلم و [illegible]
در [illegible] دارد [illegible] در جهان [illegible]
باد که صحبت [illegible] بجهت عالم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۴۲

[illegible]

۴۳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٠٤

[illegible]

[illegible]

١٠٥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... در قطعات
[illegible] ... بزرگ و کوچک هر طرف ... [illegible]
[illegible] ... سر نهاده ... [illegible]
[illegible] ... طرف ... [illegible]
[illegible] ... همه در ... [illegible]
[illegible] ... هر کدام ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... عالم ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و چراغ [illegible] روشن آسمان [illegible]

این معانی [illegible] حضرت [illegible]

صاحب دولت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] معظم الیه [illegible]

[illegible] کلام الله مجید [illegible]

[illegible] معظم الیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مشفقا مهربانا [illegible] جانش [illegible] جناب [illegible]

[illegible] حضرت معالی [illegible]

[illegible] ... این [illegible]

[illegible] رسید [illegible] رسید [illegible]

[illegible] رسید [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت معالی [illegible]

[illegible] رسید [illegible]

[illegible] ان شاء الله [illegible]

[illegible] مخلص ارادت [illegible]

[illegible] دارد [illegible]

[illegible]

[illegible]

هیچ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] واقعه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] رسید [illegible] اضطراب [illegible]

[illegible] تصدیع [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حدیث کردی تا کرشمه کنند و کرم کرد بجمع گفتی تا زرشش خانه بیچاره باد دل آمده
بیدل شده و کار رسانیش مشکل دست به سر پای در گل تا برف کنم پرسش
تا بپاید و بکوی طراران بکنند و بهره ز منزل یاران بشنا رو این آنچه
کر در آن چشمه سر بوی شیرافکن است حکایت تر سم خطا کنند که این ناز
کر مرا در ترتیب این نوادر می سرور که چنان نگفت شده باکس سکین تا سرم رادر
نظم کو خواجه آینه بار در روی حیرت جمع جان جهان دارم نه بدر روزه
از دیگران بجز آرم و نه پستی به زین و آن حدیثی که دارم فرصت چون خوش تنج
نادیم و دیگران مشغلهای را که بوی جان می آمد از این داستان زیرا که از جان
برآید نه از زبان از دل برویه نه از گل زین سبب باشد سکانش در دل جانش
جان همی را منظر نرسد که هنوز چون این توان گفت با گوهری با این قطعه زن
گفت گلا لایا تون شب و کو کار مغرم بعض طرا هر زمانی را مری در فرهی
بری و هر گیا هر را اثری و هر صد را کو هرست ولی تحفه لسته الله تبارک
چه سود که از سودای پری دامنم سوخته و چراغم بنفروخته است ورزیر ان گلستان
سحرا انگشت را آوردی و سحر سامری پدیدار کردی تا ملیان دانسته که این نخل دادم
است حکایت اوج اوج کز سجده از خویش است از دانم سرگشته و شوریده
افسرده از آنم که تشنگی زنیقم بگوش نخستندی با سرش بکین بخشندی تا دیگر
بر بنیاد دکای قوم بعفوه عذر سر انوم الله اکبر این چه جان است لا اله الا الله
جه جای پایان است همه دانند که نماز بهتر از خواب است وصل شیرین تر از
سبحان الله عجب تغیر است ماشاالله نحو تغیر فرخ در حیرت ایم که
او

حضرت جناب میرزا محمد صادق مروزی وقایع نگار کارخانه بجز مهر غزل فرموده تا بگه
در هنگام مغفرت درات حضرت خطه عزت میرزا عبدالجید که مرا مهمه بتعرض شعر
امروز سینه گلکاری بی سه و دو ساقی شعر جاد بر روید نجد رفته آمد در حضرت
ایشان از جنون خلع باد کار رکند که ششم جرم در حکوای و ماه اسال قلابه شهر خطر زرشیدم و مسکن تر
بر روز یکشنبه گلا و چشم بپرسیدم حکایت سکنون اول ظهر روز یکشنبه ۲۹ مهر لله
تکرار دوست در دو حرف مضعف را بر را است شر که بیا بجز که نوشته ام و آن بهشت نیز تا سرم
یا زیر در ریاکه هوا مهر است و زنا ذر الموسم بود نه بخواه زنم شطر نجرست و نه در بنی
نردم نا وی ابر را دیده که این لست و سر آنکه می بینم لب خندان نمی آوردی که
که دیده گریان کرده ورد دل که چه لقی زدارم تا در خود بروی شمارم بار آوری از ساینا نام
و صدری کار دل که دادم افسوس که دو ها گفته بانه و درازه با همه خصر و کو پری سنگ
و نظر از زلف زلفان رفته شعر در شهرتی که از شتی نبود زیبا بری لسته نگار
زلفی که دل ما که اینجا گجاست نوخی که دیده دل غنچه نبود مرحبا کشور عراق
کز جستها هنوز از بسیار دیدن همه چهره ورن منظر همه شیرین لب و شکر گفتار
هر طرف سروی روانست و از دلهای پریشان او رقایش سیاه هر یوان
یکی را علی دل در خم زلف بیقرار قرار گرفته و دیگری در جهان با جان و رخلعت گل
پریشان بی جسته ای است پر ز زلف عنبر پریشان سازند که و جام کاکل
شکن جنوش اندازد بهتران در خم طره پر چین است و این در حلقه کاکل مشکین
که دل نه به کس عجب سنگدل است آدم لیسا زلش که سیر زلف است حکایت
پیدا دو در خشم سیرت را نان بنا له ابر وی گفت ای دل باشد که جان حیم
دلبری ذی زبرم در گذشت یاد که خطا گفته ام شعله از گذشت دل بره
او

که رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از حضرت این گشته با فرسودی بلال چرا باد آی این بلال
نسخه قریبی این گشته بلال خوانده و این کتاب به مرتب عقیق ترین بزرگ خلیفه
قرشی ان حدیث نه انز که از نداند تو نیز از دانایی تحمید ز خلاف اجماع است و بنیاد
امت که حکم اجماع لا تجتمع امتی علی الخطاء اثبات مطلب را دلیلی است که
در روایت اصحاب کالنجوم ثبوت دعوی را حجت است و انده و در نقض را یار یجا
رفضی نیست و اکنون جزای از ذهن گویند که بخت علی از بین چهارم با بردم دیگر قول
که آن چهارم را دانم هو الاول والاخر والظاهر والباطن هر دل کر بانه لقب او
نیست در خبر بود نش بهتر از اول ای او نقض را کرده ام با اجماع مردم چنین
حدیث غدیر خم عقبی حاکم است که با جعفر بن قیس نسب است علی را بر ابابکر
تقدم حاشا که علی به ادبی اغاز د سبحان الله عجب سر است نشانی تر از این افتاده ام
و از بد حکایت جدل اکثر یست که ام نه سخن با الطافت و شکیبه را
قدرت ترک خلاف هر ابد خدمه ما شقیم و مذهب ما از همه جدا است
مسکونیم از مذهب همان قدرت است باز شب است ام و در شب و روز دلم کرم
یارب یارب از دیده نخم ستاره بارم تا صبح ستاره می شمارم دلم تنگ است
و مستی بی بهار و هم رنگ بر سینم فغانم بوی خوشی که برجای آرم رباب فرهنگ ارژه
آهنگ عراق دارم و در مضراب نوای نفاق از نوالف و مخالف به نیام
مرد دیگر نوای نیشابور و سلسله نغمه حجاز زنبور بخت گرفت و زنف ما را
بیابانی فردوس سحری لال زفغان است و من از شده دل کار بجان این دل
کمان از زیرزه سیتوم است و مرا دل کمران جایم صبح و نظم مرد و کم شدی

که رازی کمان در قفایش و دیدن آغازید و آن شوخ طرار بخند و دلبری تو بود
دیکر نشین می نازید من بیدل در قفای آن برده وان قدمی چند رفته گفتا بهوده
چرا بوی دوان بوسیدن چرجوید گفتم که دلم برده بخنده بیری ای اکنون دل
خود باز ستانم کی خواهم شدن خندان خندان گفتا که مگر یاد رفت بس وسیم
اگر برود با دل گفتم که در خم چند گفتا در بر شطر و زنخند گفتم سر آمدن غزالی
گفتا اگر تو آمدی ز دست کرم که زرگشنه ش زارم و به بندش دردم امیر
و آتش بر جان زد رازی کمان که مشکو ترک یا کوم بجیشان یاسمن آن
که اگر ببردم بری بزاری آیم هر که رسیدم سپاری به بیقراری گرایم از در آر کرمی
خون کردم و از دیده خون باد تو بارم راه خود بدار دهرا و دلم غم نکند
که رشک عشاق در گرفتاری است جمع غنچه است امروزم لزدی به گرم الیام
سیب زنخش قرنیز تراز به و کمان ابروانش در خور هزار ذله هر که خنده اش که
از زلف تو بر چهره چون مه زده شادی دل هر غم را لب شیرینش و حکایت
بود و زبان شیرینه نیش بر سر روایت تا گهان دیو سیاه هر کف یاران الیام
گفتم خدا است که نمانند جو وقت آمدن بود گی هنگام دیدن خدایا این کو بود
که دیوانه در آمد در خانه کسی رشت که به گیاه در آید باز شیرین نجح ترش رو شده
چون پری دیو دیده بخود شد ای کر بانه ترش صوادای ش گفتم مشغول گشو یاری
باش و از خصه لعل مروارید شاهوار سیاپش آن همه دانه از رمز عشق و عاشقی با شاده
ابرو و غمزه اهوان با هم هم صد کلایت بر زبان ما رانگه شت تا دلش گرفتار آید
زلفان سیاه بر رخم اندد تا دیده خون بار سازد ابرو کرشمه بیم آورد نرم نرم

منصبم نیست که بگفته زنگی خود تاریخ گفتار دیوانم خود و تاریخ گفتار را پوشم باز همه
بدوش مهر و مهم هم به فرد و بیرد دیوانم هم رقیب برا زو بپرانم و را کنون گریزانم
هر کی ارزان نگاه دورم و از کفترش مهجور چندی است پای بست هوای در
نگاه و سبکبار رها شده از دام جان را کرم افسون و افسانه تا در میانه روزگار مقدار
بانه که بیچش پا نباشد یارب شب ماره ای مهری نیست ز دنبال وی شب گیر
بجست عمر که سفید بخت باشد ای مه سیح که روزگار من را سیاهیست ترود
از مهر شام ارزوی من تهی کرده از رخ مداری ای ستاره آینه دل کن زهم
که زراه بیرون شده بی شماری ای افتاب شتاب تا این تو ای ماهتاب
بر غت گریزان شو ای شام غم چون شب شادی برآی ای کوکب سحری
چون دختر فتنه مه برآی سبحان الله که مست شبها تاریک شب مرا که نه
خوانم چاره کارم در شعبه جستها رشمار است یا در کف قسمت ارد و زیرنا سوار
نه زحضرت ثابت بگر جایی بینم و نه از دگیر طالعی امید مناسب جلوه ای
بیگانه و در زمزمهٔ انگار الملک لله الواحد القهار حکایت هنگام طلوع افتاب
هر کرا فتی در طلب مطلوب در زد و با یاب کی در طلب دل را که گوی
دلبران برگیرد و دیگری بهوای خاطر بر سر راه مهرویان منزل گزیند می خواند
برد جباران باز گشایند و دل بجنگان ریزند دلبران دیده شمار زلف ها را
سبحه شمارند و ترسابچگان از ترتیب زنار ای صنم گویان برند خود گرانند
وا نیان صنم خوانان سبحه با خندان هر که یاری و دلداری بود هر کجا
سبحه است زناری بود نیش با نوش است غم با عیش را زغم

عیش را زغم غنچه را خاری بود مرا هم دلی پر خونست و گنجی دارد دل چون غنچه
بهوای خبری خوش شنودم و بوی هم چو گلش با غنچه ان در رسیده در نغمه برآید چه بود که شام
که شام گشت بیاید زدر معشوق جز خوش بودی که مست اشیم در کنار بودی و مرا
با کام دل باد بوس و کنار در سرای فرو بسته و جز اندوه این دان دارد
نه ماه نماز را یار بودی و نه ستاره فسانه ساز را همسایه در خواب محتسب
و خراب عسس ز کار را آب چهره او پا بغاب ساغری افتاب برده غم از
یاد ما نغمه چنگ و رباب تا چه باشد که با زم و دل در هوس رخش و مرغ روح در درش
پیما تا که نگارم مهری بکارم کرده و ما هم از وفاداری بجا آورده است بگوشم صدا
بگوشم صدای رود بر سید کمران جفا جو بسر رسید اری اری یار رفت یاری رسید
بشتاب هم و چون جان بر ش کشیدم نقد جان بپا ریختم و چون گیسوان مشکین
بر دوش درآویختم آمد و نشست و گفتا ای جان سر اینچه بر خواستم و در روی نگار خمار
که اردم بهره از زر سفینه داده باده برخیش اردم و هیم در گوشه طاق ساغری ایم
و انشسته است همه انجمن بنشسته است بیمانه از کفاوش کردم و دیگر
کرم غمازش از شور مستی دیگر کاش گریان آمد و مرغ دلش در نفس شوق زبان
گفتم دلبرا گریان ز بهر چیستی سینه بریان از ز دی چیستی گریان گفتا که جفا
جو بسری برده و لم را خندان غمش از زبر ا که دل بود گفت تو هم بی
بروز نشینی نیکن در دوری صبر با نیز ناد که را خنا زردی بود که خنب و قمر
دارم که مهر ارم طالب نیز آمد و شستند هر راو موعظی گفتم که خود مرا موعظه

گفتم که خود مرا موعظه با ضرورت و نصیحت از بکار و در این میان که مردم
چند نیا و بد سخنان بر زبان نرانا که نیک بد ز نفس خود آدمی است اگر نیک
هم بخوبیت آیینه و اگر بدی جا جلد دیگران خشم و لیکن به نیز در کمر افزونت در
دستار گذارند و خار ریخاری در برق و شرار سوزان ضعیف را را با بجار
علامت رفته است و ماران بر زنیف ز هر لیست آفت کوفته الغرض گل
با گل نشوی خاری و نا خاری ز خاری در آزاری با همه اینها خلق با تو باشند
از بدی دور باش تا از بدیت جدا باشند و لها بدرست کو تا مخراش ایست
به بیشی نخراشند نمک پاش جراحت ریشه دل مباش تا بر زخم دلت نمک نپاشند
وفا جوی تا جفا نبینی بر بستر بوی تا بالانشینی گو که چنین چنانم تا گویندت چنان
و چنین بنشین کم شو که بهتر از این و آتم تا مردمان گویند که کمتر از آن و افزون شو
و لیکن بیشت کنی بدار و خود بعوض بنفشه نظر مردم بستیل شمار تا نگوهی
اگر بنظری که بهری چون خوشی اگر ب هری بنظری اگرت از هنر مایه ایست در همه جا
پایه ایست هر کاه بیمایه از هنر پایه اگر شاه و رهبری آن گاه که هنر حال
بقبول نهیدن است و تقاب قبل فرهاد کشیدن که اگر این شد عرب بیابان
مرد بی هنر و رود و بر تخت جهان بحور ریاست الحق بی هنر این بی هنر هنر خداداد است
وای کس که پایه هنر زاد است حکایت یکی در زکی از سفار جمیع زنان را
خواستگار آمدم و شاهدی را پرستار پس از جمل لیلی رشتی نگار آمد و از
یاری پرستارم طاق ابروان مانند قوس قزح خضاب آورده عنبر گلان
بانیع از خضاب است چشمان چون دیده خوبان آهوان آورده یعنی

بعنبر نرگس رستم در سر عتاب است و مستان بحجاب سرکرده و خون عاشقان ریخته ام
کمر ان بر ج و خم ساخته که از هر نظر دلی او بچه ام لب بحجم شنودی که بسته ام خندان
میش دهان بخنده باز شنودی که وقت دیدن گو پر غلطان نه با خودم صبر
بجهی مرا افتاده بهشتم جنابش ارم و در بیابان نشستم از گنارم کنار گرفت ار بیابانم
راه فرار از چشم پرتش گشت و از دوش گذارم در گذشت گفتم حبیب بیه گر ایست انگون
که مرا آتش شهوت تیز است گفت بزودم مکش که کار نم چو زنده و پا بست و داوم
پیش و پاکم نه نه عجب با چشم بر سیدم صحبت از بهر چیست جواب داد که
از بهر چنین است گفتم تا چه بری تا زود گرفته است جز اینجا گفت رسم شهرها
این است چون نیز بتندی از کاخ چشم و بیجون گاه از بر دی که در گوشه نشستم زبان
بنصیحتم در گشاد که فرزند این نه اندیشه که بیران کار است جوانان جا این آمده کامان
بگو نو ز جوان با نیز میوه رسیده خوشتر و غنچه شکفته بهتر موی سفید آیت لطف
و هیچ با بیر خلاف نهادت گفتم ای با بیر نیاز ار مباشرت نه خواهم نه معاشرت طالب
منفعتم نه راغب منحرف و از ضمد ادب به بیی از تو قبیح نرست و مرا جده
در منزل نیست از تو نفع نرسانم از چه بوید و زدیان ندیم حج بید لا حول گویان
از خود دورش کردم و از صحبت خویش مهجورش تا گرگاه کر دمی گرد و وقت ر با
عذاب انداز حکایت دختر با زرگی بیری که ابو سنجر خون زیر کمر از نسیم دو غم باد
خون زیر زرخنجر دل نغمه و ذبیحم دگاه بیگاه به بهوای صحبتی که بر بو بر یاکش بیان آورد
تا نرخ مشک از آن ارم و حتی بباری ز لفانش پریشان سازم تا دلهای اهل
بر زان ارم وقتی ببازی حیفی تا دلهای اهل از آن سازم گرفته شده

غنچه گر پاتش شکفت دم تا گل جامه دران آمد و غنچه با چاک گریبان [illegible]
یاد میداد و بنسیم عنبربو گردد مشک فشان در صحن چمن جلوه دادی تا سرو آزاد را
پای در گل ماند و شمشاد [illegible] دست بر سر سنبلش [illegible]
[illegible] باشد و لاله داغ بر جگر دمی در زیر [illegible] تا قصه [illegible]
[illegible] دم تا بلبل جامه دران گردد [illegible]
چو گل [illegible] فرو ریزد [illegible] چون خار [illegible]
[illegible] سیاه [illegible]
[illegible]
[illegible] سنبل [illegible] نرگس [illegible]
[illegible]
[illegible] خاموش گشت چون [illegible] در رسید [illegible]
[illegible] حبیب و رقیب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چون
[illegible]
[illegible]
فانی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و ثانی صوفیه [illegible]

بجز آنچه [illegible]

[illegible]

[illegible] بزرگ و کوچک [illegible]

[illegible] کدام [illegible]

[illegible]

[illegible]

و در [illegible] حکایات و روایات [illegible]

[illegible] و اگر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]	١٦٦٣	١٦٦٧	١٦٥٣
١٦٦٢	١٦٥٨	١٦٥٩	١٦٦٤
١٦٥٥	١٦٦٩	١٦٦٧	١٦٥٠
١٦٦٢	١٦٥٧	١٦٥٦	١٦٦٨

[illegible]

جهت احضار باسم هر کرا خواهد بنویسد

در پیشانی خود ... [illegible]

اینست [illegible]

اگر خواهی کسی را از عشق خود بیقرار گردانی

این طلسم را بر شانه گوسفند بنویسد و

با تش اندازد مجرب است اینست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]

[illegible] الرحم الراحمین

[illegible]

[illegible]

عع٥	عع-	عع٤
عع٣	عع٥	عع٧
عع٩	عع١	عع٨

[illegible]

۹۶۸

ج ۲۰۰

نسخه این بیاض منحصر بفرد است

[illegible]

(۲۸۶)

۱۶